

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind modificarea
și completarea Legii nr.136/1995, cu modificările
și completările ulterioare**

Analizând propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.136/1995, cu modificările și completările ulterioare, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.BP 107 din 30.03.2005,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea Legii nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou capitol, prin care se introduce asigurarea obligatorie de răspundere civilă profesională pentru medici, farmaciști și alte persoane din domeniul asistenței medicale, pentru corelare cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate.

Proiectul de lege, prin conținutul său, face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată cu dezbateră proiectului de lege este Senatul.

2. O problemă de principiu constă în aceea dacă este necesară completarea Legii nr.136/1995 care conține un capitol separat privind încheierea contractelor de asigurare pentru răspundere civilă, cu prevederi care să se refere la diverse situații, în condițiile în care legi speciale stabilesc obligația de încheiere a unor asemenea contracte (cum ar fi de exemplu în cazul avocaților sau notarilor). Localizarea unor asemenea situații prin modificări succesive a Legii nr.136/1995 este discutabilă, locul lor fiind în cadrul legilor speciale care reglementează acele domenii.

3. Având în vedere faptul că intervenția legislativă propusă se referă doar la introducerea unor noi soluții legislative, nu și la modificarea unor dispoziții legale existente, potrivit uzanței în redactarea actelor normative, titlul proiectului trebuie redactat astfel:

„Lege pentru completarea Legii nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România”.

4. În conformitate cu alin.(2) al art.40 din Legea nr.24/2000, privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, **formula introductivă** trebuie redactată astfel:

„Parlamentul României adoptă prezenta lege.”.

5. Deoarece proiectul are un singur articol prin care se propune completarea Legii nr.136/1995, cu un nou capitol care cuprinde articolele nou introduse, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem reformularea Art.I astfel:

„Articol unic - După capitolul III „Asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule” din Legea nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou capitol, capitolul III¹, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III¹

Asigurarea obligatorie de răspundere civilă profesională pentru medici, farmaciști și alte persoane din domeniul asistenței medicale”.

Urmează în continuare a se reda doar textele noilor articole introduse (art.59¹-59¹²), renunțându-se la marcarea acestora prin punctele 1-13.

6. Deoarece în textul Legii nr.136/1995, alineatele nu sunt numerotate, pentru unitate în reglementare, recomandăm renunțarea la marcarea alineatelor prezentului proiect prin cifre.

Având în vedere această recomandare, trimiterile la alineatele articolelor din proiect urmează a se face fără utilizarea parantezelor, conform modelului: **„alin.1”**.

7. În legătură cu textul propus la pct.2, privind art.59¹, semnalăm faptul că nu s-a făcut corelarea necesară cu dispozițiile art.3 alin.(1) lit.a) și b) și art.38 și 39 din Ordonanța de urgență nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate.

În acest sens, textul propus la alin.(1) se referă numai la **persoanele fizice**, iar alin.(3) face trimitere la **persoanele juridice**, dar aceasta printr-o limitare la cele furnizoare de echipamente,

instrumentar medical și medicamente, ori definirea termenilor în materie este cu totul alta în actul normativ indicat.

Astfel, potrivit art.3 alin.(1) lit.a) „serviciile medicale sunt acele servicii și produse furnizate de către persoane **fizice și juridice**, iar „furnizorii” potrivit literei b) se definesc ca fiind „**persoane fizice sau juridice** autorizate oficial și recunoscute de către Ministerul Sănătății pentru a furniza servicii sau produse medicale”.

Această distincție este cu atât mai importantă cu cât potrivit art.3 alin.(2) „definițiile care pot exista în alte legi și care sunt diferite de cele prevăzute la alin.(1) nu se aplică în cazul prezentei ordonanțe de urgență”.

În continuare art.38 concentrează cele două definiții în felul următor:

„Furnizorii de servicii medicale, de dispozitive medicale și de medicamente, care sunt în relații contractuale cu casele de asigurări sunt:

a) cabinetele medicale, centrele de diagnostic și tratament, spitalele și alte unități sanitare, medicii, personalul mediu sanitar și alte categorii de personal, personalul sanitar din serviciile conexe actului medical;

b) farmaciile, distribuitorii și producătorii de medicamente și materiale sanitare;

c) persoanele fizice și juridice autorizate de Ministerul Sănătății.”

Întrucât potrivit art.39 alin.(2) „furnizorii de servicii medicale sunt obligați să prezinte, la încheierea contractului cu Casa de asigurări, **asigurări de răspundere civilă** în domeniul medical în concordanță cu tipul de furnizor”, rezultă că propunerea legislativă, vizând completarea cadrului legislativ actual în materie, trebuie să ordoneze normele, în corelare cu cele existente.

Propunem deci, revederea textului, prin identificarea integrală a entităților care devin subiecți ai contractului de răspundere civilă profesională, cu specificitățile de rigoare, datorită particularităților ce se impun.

8. Referitor la actualele puncte 3, 4 și 11, conținutul tematic fiind aproape identic, nu se justifică dispersarea normei în articole separate. Ca atare, sugerăm unificarea lor, dispoziția propusă pentru art.59² alin.(2) putând fi eliminată, neavând o conotație juridică proprie, care să difere de principiile aplicabile în materia răspunderii delictuale sau contractuale.

În ce privește terminologia folosită în alin.(2) al art.59², cu privire la „acțiunea de constatare”, aceasta este greșită, nefiind în concordanță cu prevederile art.111 Cod procedură civilă, în speță fiind vorba de o acțiune în realizarea unui drept la despăgubiri, datorate neacordării unei asistențe medicale adecvate.

Această distincție are importanță cu atât mai mult cu cât, timbrarea acțiunilor în justiție, în realizarea unor drepturi, este diferită de aceea a unor acțiuni în constatarea unor drepturi.

9. La punctele 5 și 6 ale art.I, din analiza structurii proiectului rezultă că articolele nou introduse trebuie numerotate ca fiind art.59⁴, respectiv art.59⁵.

10. Cu referire la **pct.8** prin care se introduce art.59⁷, în ce privește alin.(1), sintagma din rândul 2 „privind rudele acestuia” este inadecvată, fiind corectă sintagma „sau moștenitorii acestuia”.

11. În ce privește **pct.10** privind art.59⁹, dispoziția este fără relevanță juridică, deoarece, potrivit art.59⁸ alin.(2), „despăgubirile nu pot fi urmărite de creditorii asiguratului” și, deci, ipoteza când ar putea exista creditor al asiguratului o casă de asigurări sociale de sănătate, pentru neplata unor contribuții, este acoperită, dispoziția nouă fiind inutilă, motiv pentru care sugerăm eliminarea acesteia.

12. La **punctul 11 al art.I**, în textul propus pentru alin.2 al art.59¹⁰, pentru respectarea unui stil normativ sobru și concis, expresia „persoanelor juridice descrise”, propunem a fi înlocuită prin expresia „persoanelor juridice **prevăzute**”.

13. La **pct.13**, cu referire la art.59¹², față de poziționarea după art.59¹¹, nu se înțelege despre ce cerere de despăgubire este vorba, de care au luat cunoștință asigurații sau reprezentanții acestora, excluzându-se logic a fi vorba de sumele plătite drept despăgubire acestora.

14. Semnalăm necesitatea unor corecturi gramaticale în cazul **punctului 12 al art.I**, privind art.59¹¹ alin.1 lit.d), unde cuvântul „descrie” trebuie scris „**descrie**” și, de asemenea, la textul propus pentru alin.2 al art.59¹¹, în finalul său, deoarece termenul „**acordat**” este redat de două ori consecutiv.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 320/6.04.2005